

בס"ד

[שירון]

"שְׂאֵנִי

מִבְּקֶשׁ

לְלַמֵּד

תּוֹרָה"

הקדמה קצרה

הורתו ולידתו של שיר זה היתה בת"ת "קהילות יעקב" אלעד בו אני זוכה ללמד, ביוזמת המנהל הרה"ג ר' דוד יעקבזון שליט"א שכדי לרענן את "מעמד קבלת התורה" שמתקיים בת"ת בערב חג השבועות שאלני אם אוכל לכתוב שיר בענין אהבת תורה ע"מ לחמם את האוירה, ובסיעתא דשמיא מיוחדת היה שיתוף פעולה מצד הילדים והשיר הושר בפיותיהם ברגש רב, על הכל תודה רבה. כמו כן, תודה רבה לצוות משרד הת"ת על עבודת ההקלדה והעיצוב הנפלאה.

ידיד יקר החפץ בעילום שם הרים תרומה נכבדה ע"מ להקליט את השיר בצורה איכותית ומקצועית לזיכוי הרבים, ולאחר שעות הקלטה רבות יצא תוצר מוגמר בסיעתא דשמיא. תרומה נוספת ניתנה להוסיף מקהלת ילדים, והילדים היקרים **אברימי, אביתר, נתן, אלעזר, נתנאל, דוד, אלחנן** נ"י השקיעו כח ולב – והנה התוצאה! תודה רבה להם. וכמובן ליהודה מהאולפן ולמאיר היקר.

על דעת התורמים נקבעו מספר כללים להפצת הקבצים, ועל דעת כן הם מתפרסמים בציבור לזיכוי הרבים:

"שימוש פרטי" – זוהי המטרה! מצוה להעביר לחברים...

בהגדרת "שימוש פרטי" נכלל כל שימוש שאינו ציבורי, כגון שמיעה אישית כמובן, התכנסויות משפחתיות וכדומה, וכן אנשי חינוך המשמיעים לתלמידיהם [למעט השמעה לכל הת"ת ואירועים גדולים – כמפורט להלן].

"שימוש ציבורי" – כגון השמעה בתתי"ם, בתי"ס, ארגונים וכדומה, מותרת בהעברת תרומה (על כל אירוע) ע"ס 100 ₪ ב"נדרים פלוס" [ע"ש בית הכנסת "היכל זרח" אלעד - במשבצת של "חיי אסתר"], **יודגש**, כי התרומה ניתנת על דעת האחראים, וע"מ שיוכלו לעשות בה כטוב בעיניהם וכל שיראו לנכון.

"שימוש מסחרי" – אסור בכל אופן וצורה! (המעונינים יכולים ליצור קשר בטל: 052-7629221) ויה"ר שיהיו אמרינו לרצון לפני אדון כל

ארגון "חיי אסתר" שע"י בית הכנסת "היכל זרח" אלעד

א. השאיפה

אם נרצה להתרוםם
ובאהבת תורה להתחמם
ונחפש חזוק שיהיה לנו לעזר
נלמד מעשה מפרסם
בנער ששכלו נחסם
כמו שמספר בפרקי דרבי אליעזר.

היתה לאביו הרגשה
שזה בגלל שהקרקע קשה
אמר לו: ממחר תעבד באדמה לכה
למחרת בתרישת השורה
שוב נזכר בלמוד התורה
נעצר אליעזר ובמקומו ישב ובכה.

להורקנוס אביו
העשיר והנדיב
היו שדות רבות לתרישה
כל בניו עבדו
ובקלות התמודדו
אבל אליעזר עבד בקרקע קשה.

בא אביו להבין מדוע
גורם הבכי לא ידוע
הרי כבר אינו עובד בעבודה קשה
פונה אליו אביו
אליעזר בני החביב
אנא ממך אמר לי בבקשה:

התישב לו על אבן
בין קש ותבן
ובלבבו פאב שללמד לא נכה
התפרץ אליעזר בבכי
ודמעותיו נרמו על הלחי
אביו הגיע וכף שאל למה בכה:

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

ואליעזר ענה:

שאני מבקש, ללמד תורה,

שאני מבקש, ללמד תורה,

שאני מבקש, ללמד תורה,

מפני זה אני בוכה.

עוֹנָה לוֹ אָביו בְּחִמְלָה
 לֹא תוֹכֵל לְמַלֵּא הַמִּשְׁאֵלָה
 אֲכַל שָׂא נָא אִשָּׁה וְתִלְדֵּךְ לְךָ בָּנִים
 תוֹלִיכֶם לְתִלְמוּד תּוֹרָה
 וְיִלְמְדוּ מִשְׁנָה וּגְמֵרָא
 שְׂהִירֵי אִתָּה כְּכֹר בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים.

**אֲלִיעֶזֶר, אֲלִיעֶזֶר,
 מִפְּנֵי מָה אִתָּה בּוֹכָה,
 מִפְּנֵי מָה אִתָּה בּוֹכָה?**

**אֲלִיעֶזֶר, אֲלִיעֶזֶר,
 מִפְּנֵי מָה אִתָּה בּוֹכָה,
 מִפְּנֵי מָה אִתָּה בּוֹכָה?**

צֵם אֲלִיעֶזֶר שְׁבוּעִים
 לֹא אֲכַל, וְלֹא שָׁתָה מִיָּם
 דָּבַר מֵאֲכָל לִפְיוֹ לֹא הִבִּיא
 אֵלָיו הַנְּבִיא אֵלָיו נִגְלָה
 וּפְנָה אֵלָיו בְּשִׂאֵלָה
 וְכַךְ שָׁאָלוּ אֵלָיו הַנְּבִיא:

וְאֲלִיעֶזֶר עָנָה:

**שָׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
 שָׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
 שָׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
 מִפְּנֵי זֶה אֲנִי בּוֹכָה.**

ב. "בישיבה"

אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?
אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?

ואליעזר ענה:

שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
מפני זה אני בוכה.

שאלו ראש הישיבה
במבט של אהבה
מי אביד? ולא רצה לגלות
למדו קריאת שמע ותפלה
וברכת המזון פלה
ועדין עיניו של אליעזר בדמעות גוזלות.

אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?
אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?

שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
מפני זה אני בוכה.

אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?
אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?

שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
מפני זה אני בוכה.

ענה לו אליהו
המדע הטוב עבורך מהו
עלה לירושלים ללמד בישיבה
כאן אל תעמד
הישיבה שבה פדאי לה ללמד
של ר' יוחנן בן זכאי שהיא הכי טובה.

ברח ועלה לירושלים
בכניסה רעד ברגלים
ודמעות בעיניו על שלחבין אינו זוכה
חפש מקום פנוי
ופרץ בככי של ענוי
וכך שאלו ר' יוחנן מדוע אתה בוכה:

למדו כל יום שתי הלכות
 חזר, שיהיו-דבוקות וסמוכות
 עד, שפל-דיו, בזכרונו נחרט קבוע,
 הלמוד ללבבו נעם
 ושמונה ימים כלום לא טעם
 כך היה במשך יותר משבוע.

כשהסביר לו ר' אליעזר במבוכה
 פרצה מר' יוחנן ברכה
 וכך אמר לו מעמק לבו הטהור:
 "כשם שמלפני עלה הריח
 כך לשמים למוֹדך יהיה פורח
 מפיה הקדוש ומפניה שמאירות באור".

ר' יוחנן את פיו הריח
 ואותו הרחיק והבריש
 כמו שמרחיקים אדם מכה שחיו,
 ר' אליעזר שוב בבכי פרץ
 נגש ה"ראש-ישיבה" הנערץ
 וכך שאל את תלמידו, כשבבכי הבחין:

ר' יוחנן ברר אצלו שוב
 וגלה מי אביו החשוב
 כשהזמינו לסעודה, אמר שסים לאכל,
 לאסר ברור יסודי
 נחשף עליו מידע סודי
 אליעזר ה"מבקש" פשוט אוכל חול...

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

אליעזר, אליעזר,

מפני מה אתה בוכה,

מפני מה אתה בוכה?

שאני מבקש, ללמד תורה,

שאני מבקש, ללמד תורה,

שאני מבקש, ללמד תורה,

מפני זה אני בוכה.

ג. הוֹרְקָנוֹס

כִּינּוּן וְשִׁעְמַד זְמַן רַב
הַשְׁתַּמְתֵּם ר' אֱלִיעֶזֶר מִדְּבָרָיו
כְּשֶׁאָבָא עוֹמֵד אֵינְנִי יְכוּל לְדַרְשׁ
פְּתַח הוֹרְקָנוֹס וְאָמַר
כֹּל רְכוּשֵׁי הָרַב שְׁנֹשְׁמַר
לֹא יִהְיֶה לְאַחִיָּה, שְׁעֶזְרוּ לִי לְהַרְשׁ.

**אֱלִיעֶזֶר, אֱלִיעֶזֶר,
בְּכֹל כֶּסֶפִי אַתָּה זוֹכָה,
בְּכֹל זְהָבִי אַתָּה זוֹכָה,
אֱלִיעֶזֶר, אֱלִיעֶזֶר,
בְּכֹל שְׂדוֹתַי אַתָּה זוֹכָה,
בְּכֹל רְכוּשֵׁי אַתָּה זוֹכָה.**

עָנָה ר' אֱלִיעֶזֶר בְּעֵנָה
חֶלֶק נָא בְּצוּרָה שְׁנָה
לֹא בִקְשִׁיתִי מֵה' כֶּסֶף זְהָב וְקַרְקָעוֹת
רַק תּוֹרָה לְלַמֵּד
זֶה תְּמִיד אֶחְמַד
עַל זֶה בְּכִיתִי תְּמִיד בְּדַמְעוֹת.

**שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ, לְלַמֵּד תּוֹרָה,
מִפְּנֵי זֶה אֲנִי בּוֹכָה.**

לְאַחַר תְּקוּפַת אֲרֶכָה
הוֹרְקָנוֹס עָלָה לְבַדִּיקָה
מָה מַעֲשִׂיו שֶׁל בְּנוֹ בִּישִׁיבָה
וְכֵה הִיָּתָה תְּכַנִּיתוּ
מִכָּל עֲשָׂרוֹ לְנִדּוּתוֹ
מִפְּנֵי שֶׁבָרַח מִמְשַׁפְּחָתוֹ הַחֲשׂוּבָה.

בְּדִיוֹק כְּשֶׁבָא לִירוּשָׁלַיִם
נִדְּהָם וְעָצַר עַל הַרְגָלִים
יֵשׁ עֲכָשׁוֹ סְעוּדָה גְּדוּלָה חֲשׂוּבָה
שְׁלֹשֶׁת הַעֲשִׂירִים הַגְּדוּלִים
בְּמַחְצַת תְּנָאִים נְעָלִים
וּבְרֵאשׁוֹת ר' יוֹחָנָן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה.

הַזְמִינוּ ר' יוֹחָנָן לְצַדוֹ
וּפְנָה לוֹ מְקוֹם לְיָדוֹ
וְאָמַר לר' אֱלִיעֶזֶר לוֹמַר דְּבָרֵי תּוֹרָה
בַּתְּחִלָּה ר' אֱלִיעֶזֶר הִתְבַּיֵּשׁ
וְהִתְפַּלֵּא – "וְכִי תּוֹרָה לִי יֵשׁ?"
אִךְ בְּסוּף דְּרֵשׁ וְהַבִּית הַתְּמַלֵּא אוֹרָה.

נִשְׁק ר' יוֹחָנָן רֹאשׁוֹ מֵאַחֲוָרָיו
וְאָמַר לוֹ בְּרַגְשׁ רַב
"אֲשֶׁרִי אֲבָרְהֶם אֲבִינוֹ שְׂיַצְאֵת מִחֻלְצִיו",
קָם הוֹרְקָנוֹס נִרְגָשׁ
וּלְאֱלִיעֶזֶר בְּנוֹ נִגָּשׁ
"אֲשֶׁרִי אֲנִי" שְׁמַמְנִי אַתָּה נִחְצַב.

מה אנו לומדים מהמדרש
הדבר כמעט מכריש
אין משג שנקרא "אין לי סכוי"
נכון, לפעמים קשה
השכל נסתם, והלב מתקשה
אבל באמת, אפשר לעשות לו נקוי.

להתפלל ממעמקי הלב
וקצת דמעות לשלב
כי שערי דמעות לא ננעלו לעולם
ללמד טוב מה שאפשר
בהצלחות להיות מאשר
בסיעתא דשמרא נתרומם לראש הסלם.

**שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
מפני זה אני בוכה.**

ד. "סיכום"

לפני שנמשיך לשיר
את הלב נחמם ונכשיר
נחדד בענגן תפלה נקדה חשובה,
גדול כוחה של תפלה
גם במחשבה מתקבלת ומועילה
כך הנה אומר, ר' גרשון, ראש הישיבה.

עוד אומר בשם ר' ישראל סלנטר
להתפלל במנגן מיט אצנטר
ובפרט על רוחניות להתפלל בצבור
תפלה על רוחניות ודאי מתקבלת
שקרי אין על זה גזרה מגבלת
אז כשנשיר נכון את הלב מתוך חבור.

עוד דבר כדאי להדגיש
ואת הנפש להסעיר ולהרגיש
לשגן דבר מעורר בשפתים דולקות
ר' ישראל גלה זה הסוד
נשים לב לזה היסוד
כשנשגן שוב ושוב את המלים המזקות:

שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה.

למדנו את המדרש
ש' אליעזר גם כשקרא
בכה על שאינו לומד עם החכמים
אביו שאלו פעמים
ואליהו שנשלח משמים
ובר' יוחנן בן זכאי כמה פעמים:

אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?
אליעזר, אליעזר,
מפני מה אתה בוכה,
מפני מה אתה בוכה?

לכלם ר' אליעזר ענה
שאיפתי חזקה איתנה
את כל חיי, להקדיש, ללמוד תורה
לא אסתפק במועט
אתקדם לאט לאט
לא אפסיק מלחשב אודות המטרה.

שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
שאני מבקש, ללמד תורה,
מפני זה אני בוכה.

נלמד גם-אנו להרבות בתפילות
 שאיפתנו להוסיף מעלות
 מעלות שבהם אצל ה"מבינים" נתהלל,
 נכון את כל החיצים
 ונשקיע עמל ומאמצים
 ורק למטרה זו תמיד נתפלל:

שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה.

נהיה עמלים בתורה
 בלמוד וגם בחזרה
 שהרי לזה ד' מאד מתאנה,
 נמצא חן בעיני הקדוש ברוך הוא
 בשננים "אם בחקותי תלכו"
 ולסיעתא דשמיא נחל ונקנה.

שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה.

בתקופתנו מרבית הצרות
 בכל יום מתחדשות גזרות
 ברור לנו היטב, מה צריך לעשות,
 להתמגן בקדשת התורה
 להסתתר בין דפי הגמרא
 ובצל כנפי נותן התורה לחסות.

מוכרחים אנו להתחזק
 וכך לא נזנק
 הן לא עתה, העת, לחשות,
 אך אי אפשר לקנות קנין
 וכל שפן לא לבנות בנין
 רק מפח התלהבות ורגשות.

העצה היא יעד להציב
 אתגר הגיוני ונציב
 עוגן חזק בתוך ים הגשמיות,
 משנה למשנה תצטרף
 דף לדף יפרף
 ובסיעתא דשמיא נתחבר בעקביות.

שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה
שאנו מבקשים ללמד תורה

